Wychodzi dwa razy na tydzień

KORRESPONDENT

przy Gazecie Warszawskiéj.

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY.

DNIA 4 PAŹDZIERNIKA. № 76 ROKU 1848

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
MIKOŁAJA I-go
Cesarza Wszech Rossji, Króla Polskiego
&c. &c. &c.
Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu art 6 go Najwyższego Ukazu z dnia 26 lutego (9 marca) r. b. ustanawiającego bilety Skarbowe procentowe po rs 100 każdy, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Papier przeznaczony na bilety Skarbowe procentowe po 100 rs. każdy będzie koloru białego, ze znakami wodnemi ciemnemi i jasnemi, wyobrażającemi w pośrodku samym koronę królewską ciemną, powyżéj i poniżéj tejże korony liczbę 100 jasną, z prawéj strony napis ciemny, w skróceniu po Rossyjsku: Билетъ Казн. Ц. П., z lewéj po Polsku: Bilet Skarbowy K. P.

Art. 2. Kształt ich będzie podłużno-kwadratowy; 7½ cali wysokości, 5½ cala szerokości.

Art. 3. Bilety te opatrzone będą w następujące ozdoby i napisy.

Główna strona biletu będzie miała w około ramkę czworogranistą podłużną, giloszowaną kolorem niebiesko-szafirowym, na któréj-to stronie mieścić się będzie u góry drukowany kolorem czarnym napis Rossyjski w czterech wierszach łukowych: Билетъ Казначейства Царства Польскаго въ сто рублей серебромъ" pod tym napisem znajdować się będzie herb Królestwa, u spodu którego napis Polski, w 4-rech wierszach poziomych: „Bilet Skarbowy Królestwa Polskiego na sto rubli srebrem." Poniżéj napisy drukowane: z prawéj strony: „Dyrektor Wydziału," nieco niżéj „Naczelnik" z lewéj: „Kontroller" a przy nich ręczne podpisy osób. U spodu mieścić się będzie owal czarno giloszowany, na nim Królewska korona, pod nim tulipanik arabeskowy, w środku owalu liczba 100 biała, na podłużnym ciemno-kreskami poziomemi sztafirowanym czworoboku. Odwrotna strona biletu powleczona będzie całkowicie siatką giloszunkową koloru jasno-zielonego; na niej w około obwódka cienka koloru czarnego, a w czterech jéj rogach okrągłe czarne giloszunki, w nich zaś w pośrodku prawego górnego liczba 100. W lewym górnym skróconym napis. „Руб. сер." w dolnym prawym takaż liczba 100, w dolnym lewym: „Rub. sreb." U góry znajdować się będą napisy: na prawo w języku Rossyjskim: „Проценты" na lewo w Polskim: „Procenta." Pod temi napisami mieścić się będzie podłużny prostokąt, mający z prawego i lewego boku arabesk, w pośrodku którego-to prostokątu wytłaczać się ma kolorem czerwonym data wypuszczenia biletu w obieg. Daléj, na tejże stronie będzie numer bieżący biletu, dwa razy drukowany, na prawo i na lewo. Pod numerami znajdować się ma duży prostokąt na 12 prostokątów mniejszych rozdzielony. Prostokąty te służyć mają do wyciskania w nich osobnemi stęplami wypłaconych procentów, a w każdym z nich wydrukowane będą po Rossyjsku i po Polsku wyrazy: „за 1-й годъ," „za I rok" i daléj od 1-go do 12-go roku. Z prawéj strony dużego prostokąta ma być napis Rossyjski. „Stempelja oznaczajusze płateż procentow," z lewéj strony zaś w Polskim języku: „Штемпеля означающіе платежъ процентовъ," Pod tymże prostokątem umieszczoną będzie drukowana treść z Ukazu Najwyższego, ustanawiającego bilety, na prawo po Rossyjsku a na lewo po Polsku. Niżéj téj treści pomiędzy dolnemi okrągłemi giloszunkami znajdować się będzie wyrażony, na prawo numer bieżący serji, na lewo poraz 3-ci numer bieżący biletu.

Wszystkie bilety mieć będą znaki sekretne, opisane w osobnym protokóle opieczętowanym i zachowanym w kassie głównéj Królestwa.

Art. 4. Wzór do biletów zachowany będzie w Kommissji Umorzenia, a przed ostatecznem puszczeniem biletów w obieg, posłanym być ma każdéj Kassie Skarbowéj w Królestwie podobnyż wzór urzędownie poświadczony. Wzory te mają być przez kassy zwrócone i Kommissji Umorzenia złożone po upływie 6 ciu miesięcy od daty wypuszczenia w obieg biletów. Zepsutki przy sporządzaniu i ostatecznem wygotowaniu biletów wydarzyć się mogące, oddane być mają do zniszczenia Kommissji Umorzenia.

Art. 5. Po zupełnem wygotowaniu biletów i opatrzeniu ich w ręczne, podpisy, do położenia których Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu wyznaczy urzędników właściwych stopni, Kommissja Umorzenia złoży takowe bilety Kommissji Skarbu i otrzyma na to kwit kassy Głównéj Królestwa, przez téż Kommissją Skarbu poświadczony.

Art 6. W miarę potrzeby wypuszczania w obieg biletów, Kommissja Skarbu zawiadomi o tém Kommissją Umorzenia, która wyznaczy swego urzędnika, mającego być obecnym przy zaopatrywaniu ich stemplem, wskazującym datę wypuszczenia, od któréj liczyć się będą procenta. Czynności téj sporządzany będzie na każdy raz stosowny protokół. Gryff do przykładania rzeczonego stempla będzie ruchomy, a farba liter jego czerwona data podwójna, wyrażenie miesiąca tylko w języku Polskim.

Art. 7. Kassy nie będą wymieniać biletów na inną monetę ani téż wydawać z nich jakowéj reszty, z czego wynika: że bilety nie będą mogły być przyjmowane w należnościach mniejszych od 100 rub. sr.

Art. 8. Bilety uszkodzone, byleby posiadały 2 podpisy i 1 numer bieżący biletu, przyjmowane będą w Kassach Skarbowych.

Art. 9. Procenta opłacane będą gotowizną okazicielowi, po upływie roku, licząc od dnia wypuszczenia w obieg, na bilecie zaznaczonego. Wypłatę procentów uskuteczniać będzie Kassa Główna Królestwa i Kassy Gubernjalne. Każda wypłata procentu zaznaczoną będzie przez Kassę, właściwym stęplem w miejscu przysposobionem do tego na odwrotnéj stronie biletu.

Art. 10. Umorzenie w czasie swoim biletów następować będzie przez spalenie w obec delegowanych z Kommissji Skarbu i z Kommissji Umorzenia. Protokół téj czynności dołączy się do rachun-

ków kasowych na dowód rozchodu na wykupienie biletów wyłożonego.

Art. 11. Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissji Rządowéj Przychodów i Skarbu i Kommissji Umorzenia Długu krajowego poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj dnia 24 sierpnia (5 września) 1848 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Książe Warszawski.*
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissji Rządowéj Przychodów i Skarbu, Radca Tajny, Senator
(podpisano) *J. Morawski.*
Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *T. Le Brun.*

W tomie szóstym Pamiętnika Warszawskiego z roku 1823 wydawanego przez K. Brodzińskiego, F. Hr. Skarbka, i J. K. Skrodzkiego, znajduje się rozprawa pod tytułem: Rys filozoficzny zasad rachunku losów czyli prawdopodobieństwa, napisana przez Kajetana Garbińskiego, Filozofji Doktora, Professora w Królewskim Warszawskim Uniwersytecie.

Rozprawa ta, oprócz wykładu samego przedmiotu, a to w sposób łatwy i przystępny do pojęcia dla każdego, zawiera w sobie wiele szczytnych myśli. Jednę z tych zamieszczamy w piśmie naszém:

„Nie każdy tyle jest samolubnym, aby tylko jedynie o sobie pamiętał. Widok zbliżającéj się starości i śmierci nawet saméj, nie jest tyle okropnym dla cnotliwego męża lub ojca, ile nieustannie mieszająca ich spokojność i szczęście obawa, aby kiedy już zstąpią do grobu, wierna i przywiązana żona, drobne i liczne dziatki, jedyne przedmioty ich starań i zabiegów na ziemi, pod murem zmuszone nie były wzywać przechodnia litości. W wielu krajach musi podobnie myślący mąż lub ojciec składać miesięcznie lub rocznie pewną część tego, co mu jeszcze po zaspokojeniu nieodbitych potrzeb pozostaje, w tak zwanych kassach *zapewnień na życie* (assurances sur la vie), które od chwili ich śmierci, obowiązane są pozostałym wdowom i sierotom wypłacać pewną pensję, oszczędnością zmarłego nabytą, a powiększoną tak dochodem przypadającym na familje wcześniej odumarłe, jakoteż składką tych ojców, którym niebo dłużéj nad innych w czerstwości żyć dozwoliło."

Do uwagi powyższéj dodać jesteśmy w obowiązku, że już w kraju naszym a mianowicie w Dyrekcji Ubezpieczeń, pod zarządem hrabiego Skarbka, zaprowadzoną została *Instytucja zabezpieczeń na życie.* Instytucja ta przyjmuje pięć rodzajów ubezpieczeń.

Z pomiędzy tych, ubezpieczenie kapitału pośmiertnego, to jest zapewnienie dla famulji swojéj pewnego funduszu, z któregoby czerpać mogła utrzymanie dla siebie, we wszystkich niemal stanach jest najpożądańszém. Z tego powodu dla czytelników naszych podajemy wiadomość, za jaką opłatą nabyć można tego rodzaju zapewnienie.

Aby Dyrekcja Ubezpieczeń wypłaciła złotych tysiąc, zaraz po nastąpionéj śmierci ubezpieczonego, ten płacić ma miesięcznie przez cały ciąg życia swego.

po zł.	1	gr.	23	jeżeli teraz ma lat 20
„	2	„	—	 25
„	2	„	8	 30
„	2	„	18	 35
„	2	„	27	 40
„	3	„	10	 45
„	3	„	26	 50
„	4	„	19	 55
„	5	„	14	 60
„	6	„	18	 65
„	7	„	20	 70

ADMINISTRACJA WIEJSKA.

(Ciąg dalszy.)

Klassyfikacja (podług Dyrektora Inst. Agrom. Oczapowskiego). W naszym klimacie (mówi autor) pszenica potrzebuje koniecznie gruntu gliniastego, żyto udaje się i na piasczystym, jęczmień roli miernie pulchnéj, w łagodną rozpuszczalną próchnicą zamożnéj, owies gruntu miernego stopnia żyzności, roślinom groszkowym sprzyja pewien stosunek wapna w ziemi obecnego.

Główne gatunki gruntu to jest gliniasty rędzinny, rędzinę piasczystą i piasek rędzinny, tudzież grunt piasczysty, wapnisty marglowy czarnoziem czyli grunt próchniczy, podziela na klassy jak następuje:

I. Grunt gliniasty.

Klassa 1. Gliniasty, próchniczy, czarnoziemny, *pszenny tłusty,* żyzny, głęboki, wilgoć przepuszczający, cokolwiek wapna, bez żadnych wad.
„ 2. Pszenny dobry, zamożny, zwięzły, w dobrém położeniu, bez wad.
„ 3. Pszenny mierny, grunt zimny gliniasty, twardy, ubogi, płytki, wilgotno zimny:
„ 4. Pszenny chudy, jeźli jest sucho położony, inaczéj grunt owsiany zimny, grunt glejowaty, rędzina ciężka, nizka, twarda.

II. Rędzina.

Klassa 1. Żyzny jęczmienny, zamożny, głęboki, wilgoć przepuszczający, wapna cokolwiek mający.
„ 2. Jęczmienny dobry, dość zamożny, zwięzły, w dobrém i dogodném położeniu, bez wad.
„ 3. Jęczmienny słaby, mniéj żyzny, wilgotno zimny, mający niektóre wady.

III. Rędzina piasczysta, średni jęczmienny, suchy owsiany.

Klassa 1. Lekki jęczmienny, w dobrym stanie nawozów, głęboki,
„ „ położenie równe i dogodne.
„ 2. „ „ w niższym stopniu.
„ 3. „ „ łatwo wysychający (żytni 2-letni).

IV. Grunt piasczysty, grunt żytni 3-o i 6-o letni.

Klassa 1. Lekki piasczysty, wilgoć w sobie zawierający, i nie wystawiony na jéj pozbycie, żytni 3-letni.
„ 2. Suchy piasczysty, grunt żytni 4-letni.
„ 3. Ubogi zwirowaty, żytni 6 letni.

V. Czarnoziem próchniczy.

Klassa 1. Grunt jęczmienny próchniczny, grunt wygonowy.
„ 2. „ nizki żytni, czarnoziem żytni, czarnoziem owsiany.
„ 3. „ kwaśny nizki.
„ 4. „ próchnica zbliżona do stanu węgla, powiększéj części rozpuszczalna, grunt taki bywa często nieurodzajny.

Grunta wapniste marglowane.

Doświadczenia i postrzeżenia nad temi gruntami czynione, nie są jeszcze dostatecznemi, aby o ich klassyfikacji stanowczo wyrzec coś można.

Plon z 1-go morga now. pols:

Nr. 1. Gliniasty próchniczy. Pszenicy kor. 15, jęczm. kor. 15, owsa korcy 24, bobu kor. 12, koniczyny cent. 100.
„ 2. Rędziny (żyzny jęczmienny) (spada do nr. 4). Pszenicy kor. 9 żyta korcy 10, jęczmienia kor. 12, grochu kor. 8, koniczyny cent. 89.
„ 3. Gliniasty pszenny. Pszenicy kor. 11 do 12, jęczm. 11 do 12 kor. owsa kor. 17 do 18, bobu kor. 10, koniczyny cent. 90.
„ 4. Rędzinny jęczmienny dobry (spada do nr. 6). Pszenicy kor. 7 żyta kor. 8, jęczmienia kor. 9, grochu kor. 6, konicz. cet. 78
„ 5. Rędzina piasczysta (jęczmienny lekki) (spada do nr. 8). Żyta 8 korcy, jęczmienia 8 korcy, grochu 5 kor. konicz. cent. 56.

Nr. 6. Rędzinny (jęczmienny słaby) (spada do nr. 8). Żyta 7 korcy jęczmienia 8, kor. grochu 5 kor. koniczyny cent. 67.
„ 7. Gliniasty (pszenno-owsiany) (spada do nr. 11). Pszenicy 7 k. owsa 12 kor., bobu 8 kor. grochu 6 kor., konicz. cent. 67.
„ 8. Rędzina piaszczysta (odnosi się do nr 5). Żyta 6 kor. jęczmienia 6 kor. niezawsze pewny.
„ 9. Piasek rędzinny. Żyta korcy 5.
„ 10. Rędzina piaszczysta lub piasek rędzinny. Jęczmienia 5 korcy.
„ 11. Gliniasty i rędzinny. Pszenicy 4 kor. owsa 6 kor.
„ 12. Lekki piaszczysty. Żyta 5 korcy.
„ 13. Suchy piaszczysty. Żyta 4 korce, po odłogu.
„ 14. Piaszczysty suchy, ubogi, żwirowaty. Żyta 3 kor. po długim odłogu.

Dla przekonania się bliżéj o własnościach pewnéj jakiéj części gruntu, należy wziąć z niéj kilka próbek i między sobą je porównać. Na znacznéj przestrzeni pola nie zawsze grunt jednéj bywa natury, zdarza się że rozmaite mniéj więcéj zachodzą odmiany, dla tego więc nie z jednego lecz z wielu miejsc próbki brać należy, a dopiero z pomięszanych razem uczyniony rozbiór o częściach składowych lepsze da wyobrażenie; nie można wszakże próbek mięszać, jeżli w jedném polu grunt okaże się, gliniasty, nieco daléj piaszczysty albo wapnisty, takie bowiem zmieszanie próbek fałszywy podałoby rezultat.

Przystępując do obliczenia produkcji z ziemi, niedosyć jest rozklassyfikować grunta, trzeba obok tego zwrócić uwagę na sposoby i system uprawy, zapewnić się czy skład gruntu nie da się poprawić i jakiemi środkami, bądź przez osuszenie, bądź też przez różne nawozy, zwyczajne, sztuczne, roślinne, kopalne, gliną, marglem, szlamem, torfem i t. p.?

Czy podział pól jest stosowny i czy używanie takowych praktykuje się w stosunku odpowiednim do produkcji?

Z roślin, zboża i rośliny pastewne, największy stanowią dochód; im więcéj zasiewamy roślin pastewnych, tém większéj spodziewać się możemy produkcji zboża, tak przez łatwość przymnożenia nawozu potrzebnego, jakotéż, że z pomocą roślin pastewnych, grunta doprawiają się, spulchniają i wyczyszczają, nie należy bowiem spuszczać z uwagi: że plon zboża wyczerpuje tyle pożywności z ziemi, ile jéj wrócić może słoma przy témże zbożu zebrana wraz z sianem lub paszą takiejże samej wagi spożytemi przez bydło, ztąd też, pożytek roślin pastewnych doradza: aby one co do rozległości, taką zajmowały przestrzeń ziemi, jaką zajmują pola pod zboża przeznaczone; zwłaszcza, że grunta potrzebujące tak zwanego *odleżenia* daleko korzystniéj doprawiają się pod roślinami pastewnemi, aniżeli pod ugorem na skwar słońca wystawionym, a jakkolwiek skwar słońca najlepiéj wyniszcza chwasty, można ich jednak pozbyć się za pomocą roślin pastewnych nie tracąc użytku z roli. (*)

SZACOWANIE ŁĄK

Przy szacowaniu należy odróżnić łąki które mogą wydać czysty zysk wyższy lub przynajmniéj równy zyskowi z gruntów pod zbożem lub roślinami pastewnemi zostających. Łąki które tym warunkom nie odpowiadają, a które przez *położenie* swoje lub *własności* mogą być na grunta orne zamienione, powinny być taksowane jak grunta orne; te wszakże które niższy zysk dają, lecz przez *położenie* i *własności* nie mogą być korzystnie ze względem na *koszt uprawy* i *nawozu*, pod uprawę zbożową użyte, lepiéj jest zostawić łąkami i jako łąki taxować.

Przy szacowaniu uważać trzeba:

1. na fizyczne własności gruntu i spodniéj jego warstwy;
2. na jéj położenie, na bezpieczeństwo od szkodliwych zalewów w lecie, mianowicie pod czas sprzętu siana i na możność nawodniania.
3. na stan wilgoci;
4. czy raz lub 2 razy łąka bywa koszona,
5. na własności siana;
6. na ilość i pożywność sprzątanego, a nawet wartość pastwiska po sprzęcie siana.

Do najlepszych traw łąkowych liczą się głównie:

Wiklina łąkowa i roczna, stokłosa miękka, psia trawa, kupkowa albo *rzniączka pospolita, francuski rajgras, angielski rajgras* czyli *życica trwała, wyczyniec łąkowy, babka mniejsza, różne gatunki koniczyny i komonicy.*

Do mniéj dobrych: *kłosówka welnista, brzanka pospolita lub tymoteuszek, trawa wonna łąkowa.*

Przedniejsze rośliny łąkowe udają się szczególniéj i bujnie rosną na gruncie wilgoć utrzymującym ale przenikliwym. Większa zaś ich część nie lubią zbyt gliniastego gruntu. Woda i próchnica w gruncie ustosunkowane, gdy wzajemnie działają nie tamując przystępu powietrza atmosferycznego, stanowią głównie dobroć i obfitość pokarmu.

Dobréj łąki przymioty i warunki.

1. Ażeby warstwa rodzajna zajmowała przynajmniéj 6 cali grubości, któréj rośliny łąkowe głęboko w ziemię korzenie zapuszczające, mianowicie w łąkach suchych potrzebują.

2. Im jest grubszą warstwa rodzajna, im więcéj przejęta próchnicą zdrową i łatwo się rozkładającą, tém większéj łąka, przy dostatecznéj wilgoci, nabiera wartości; zbyteczna jednak wilgoć takową zniża.

3. W łąkach tak zwanych *gruntowych*, w dolinach między polami położonych, warstwa rodzajna nie potrzebuje być do tak znacznéj głębokości próchnicą przejęta, wilgoć bowiem z pól przyległych na łąki te ściekająca zabierając z sobą części pożywne, użyźnia je tak dalece, iż najpiękniejsze trawy i obfity pokos siana wydają.

4. Dla łąk wysoko położonych, warstwa rodzajna grubsza, próchniczna, więcéj jest potrzebną, pewien nawet udział gliny w gruntach takich nie tylko nie szkodzi, ale owszem bywa pomocnym.

5. Łąka dobra odznaczać się powinna liczną rozmaitością roślin łąkowych, tak trawiastych jako też liściowych, rozmaitość ta nawet co do wczesnego i późniejszego tudzież sporszego i powolniejszego wyrostu jest potrzebną. *(d. c. n.)*

Obliczenie cen mąki i chleba według cen zbożowych.

Podług Freya mnoży się cena zboża liczbą $1_{,4276}$ chcąc wyjednać cenę mąki téj samej wagi; aby zaś wyjednać cenę chleba, równejże wagi, mnoży się ją liczbą $1_{,20775}$. Cenę chleba otrzymamy także, mnożąc mąki liczbą $0_{,846}$.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Z B O Ż E.

Zaleszczyki wielkie 6 września. Oprócz hreczki i kartofli zbiory w polu pokończone. Robotnika było podostatkiem. Ceny robocizny były w ogólności następujące: *a*) za pług wołowy, z obsługą dwóch ludzi, dzień 1 złr. sr. *b*) za pług parokonny z dodaniem parobka, dziennie 40 kr sr. *c*) Do koszenia żyta i pszenicy płacono dziennie 14 kr. sr. i dwa razy po kieliszku wódki. Z tego się pokazuje że płacono za dzień tyleż co i dawniéj za przerobną pańszczyznę. Włościanie w całym obwodzie są spokojni i pracują chętnie tam gdzie się spodziewają nagrody. Młocono nie wiele dotąd, bo przedaż jest nieznaczna, co też panującéj tu cholerze poczęści przypisaćby należało. Ceny zboża są takie: za korzec pszenicy 10 do 11 złr., żyta 8—9 złr., jęczmienia 5—5 złr. 30 kr., hreczki 5 złr. kukurydzy 8—8 złr. 30 kr., owsa 3 złr. 40 kr. do 4 złr. Garniec

---

(*) Patrz Dziełko Rady dla Rolników p. Dezeimeris na polski język przełożone, którego trafne zastosowania nader ważne przynieść mogą korzyść pod względem poprawy gruntów, a ztąd większego plonu.

okowity na 30 stopni 2 złr. 10 kr. do 2 złr. 30 kr. w. w. Odbyt wódki powiększył się, ale za to piwa zmniejszył się: kwarta piwa była 9 kr. teraz płacą 8 kr. w. w.

Gdańsk 25 *września*. W ciągu zeszłego tygodnia na tutejszym targu wielki ruch panował, mianowicie dopytywano się o świeżą pszenicę, lecz przy końcu ruch ten znacznie osłabł, a teraz ustał prawie, gdyż kupcy wstrzymują się od zakupów chociaż doniesienia z zagranicy brzmią bardzo pomyślnie. Wody na Wiśle ciągle bardzo mało, dla tego też i dowozów wodą nadzwyczaj mało przybywa i targ tutejszy słabo jest zaopatrzonym. Na sprzedaż w tym tygodniu wystawiono. Pszenicy 376½ łaszta, żyta 4 łaszty, jęczmienia 29 łasztów; z tego sprzedano: Pszenicy 122½ łaszta, żyta 4 łaszty po następujących cenach: Pszenicy 6 łasz. 134 fun. po 520 zł. gd. (złp. 34 gr. 20 korzec), 34 łaszty 132 fun. po 545 zł. gd. (złp. 36 gr. 10 korzec) 4 łaszty 133 do 134 fun. po 512½ zł. gd, 4 łaszty 130 fun. po 500 zł. gd., 74½ łaszta 126—135 fun. po niewiadoméj cenie. Żyta 4 łaszty 125 fun. po 312 zł. gd Na rynku miejskim płacono: Pszenicę 155—137 fun. 68—95 sr. gr. szefel (zł. 27 gr. 6 do zł. 38 korzec), żyto 131 fun. 39 sr. gr. (zł. 15 gr. 18 korzec), groch 116 funtów 30 sr. gr. (zł. 20 korzec) stary 46 do 48 sr. gr. świeży 50 do 55 sr. gr. Jęczmień 100 funtowy 27 sr. gr., 112 funtowy 36 sr. gr. (złp. 14 gr. 12 korzec), owies 45 do 48 sr. gr. szefel. (zł. 18 do 19 gr. 6 korzec). Okowita 17—17½ tal. za 120 kwart 80 pCt. Tr.

Wrocław 30 *września*. Dziś na targu naszym płacono za piękną białą pszenicę 66 sr. gr. (26 gr. 20 korzec) za dobrą 61 do 62 sr. za średnią 55 do 56 sr. gr., żółtą w najlepszym gatunku płacono po 63 do 64 sr. gr. dobrą 58 do 59 sr. gr. średnią po 53 do 54 szyl. Ważnego żyta bardzo bardzo mało widać na targu 80 funtowe płacono 37 sr. gr. szefel (zł. 14 gr. 24 korzec) 88 funtów 36 sr. gr. 87 fnn 35 sr. gr. 85 fun. 33 sr. gr. szefel, a mniéj ważące 29 32 sr. gr., jęczmień stał po 29 sr. gr. najlepszy, owies po 16 do 18 sr. gr.

TAXA CHLEBA I MIĘSA NA MIESIĄC PAŹDZIERNIK 1848 ROKU.

Bułka mątowa za gr. 3 ważyć ma łutów 7; Strucla mątowa za gr. 6 łutów 14; Bułka z mąki pośledniejszéj za gr. 2 łutów 10 Strucla z takiejże mąki za gr. 6 fun. — łutów 30. Chleb stołowy bez względu na formę z takiejże mąki za gr. 12 funt 1 łutów 28; Placek solony za gr. 1 łutów 9. Chleb żytny pytlowy oraz Chleb z mąki Młyna Parowgo: Bochenek chleba za gr. 5 fun. 1 łutów 8 bochenek chleba za gr. 10 funt 2 łutów 16 bochenek chleba za gr. 20. fun. 5 łutów — Chleb razowy. Bochenek chleba za gr. 5 funt. 1 łutów 22 bochenek chleba za gr. 10 fun. 3 łutów 12 bochenek chleba za gr. 20 fun. 6 łutów 24. Mięsa wołowego funt. gr. 12 krowiego lub z bukatów gr. 11, funt polędwicy gr. 24. Wieprzowiny ze skórą funt gr. 13; Schabu funt gr. 11; Słoniny swieżéj funt gr. 24 Słoniny wędzonéj czyli suszonéj funt zł. 1 baraniny gr. 9.

KURS GIEŁDY BERLINSKIÉJ.

Dnia 30 września 1848 roku. PAPIERY.	żądają	płacą
Rossyjskie Inskrypcje w Certyf. Hamb. 4%	82½	—
Rossyjsko-Angielska Pożyczka 5%	101	—
Polskie Obligacje Skarbu 4%	65½	65
„ Listy Zastawne	91	—
„ Listy Zastawne nowe	91	—
„ Obligacje Udziałowe	—	94
„ Obligacje 500 złotowe	67	—
Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5%	77½	—
lit. B. 200 „	—	12½
procentowe „	—	—

ŚREDNIE CENY ŻYWNOŚCI NA TARGACH WARSZAWY I PRAGI.

Dnia 29 września r. b.

	OD RS.	KOP.	DO KOP.
Żyta korz. 4 ćw.	2	31 —	
Pszenicy ditto	4	67½	
Grochu polnego	2	47½	
„ cukrowego	2	85 —	
Fasoli.	4	5 —	
Gryki.	2	17½	
Jęczmienia	2	23 —	
Owsa	1	60 —	
Mąki pszen. pr.	—	— —	
ordyn. kor. 6 ćw.	6	15 —	
„ żytn. pytlo.	2	85 —	
grycz. kor. 4 ćw.	2	55 —	
Kaszy jaglannéj.	4	32½	
„ grycz. zw.	3	85 —	
„ drobnéj.	7	90 —	
„ jęcz. perło.	—	— —	
„ „ ordyn	2	55 —	
Siana cet. 100 f.	—	60 —	

	OD RS.	K.	DO RS.	KOP
Słomy c. 100 f.	—	23 —	—	— —
Siana fura 1 k.	2	25 —	3	60 —
„ „ 2 k.	4	50 —	5	70 —
Słomy fura zw.	—	90 —	2	5 —
Drzewa sos. s.	7	44 —		
Wół dobry.	36	— —	51	30 —
„ średni.	28	35 —	35	10 —
„ lichy.	24	30 —	27	— —
Cielę.	—	— —	—	— —
Baran.	1	72½	2	12 —
Wieprz dobry.	14	— —	19	45 —
„ średni.	10	50 —	13	— —
„ lichy.	7	50 —	10	— —
Masła funt.	—	14½	—	— —
Słoniny „	—	12 —	—	— —
Kartofli korzec	—	83 —	—	— —
Okowity garn.	1	14 —	—	— —
Szumówki gar.	—	68 —	—	— —

Sprowadzono na targ Pragski z Cesarstwa Rosyjskiego wołów sztuk 280 z różnych miejsc królestwa sztuk 102 ogółem wołów sztuk 382 wieprzy 437 cieląt — baranów 380 z tych zakupili rzeźnicy tutejsi na konsumcję miasta wołów sztuk 329 wieprzy 399 barany wszystkie.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIÉJ.

Dnia 3 października 1848 roku.		ŻĄDAJĄ R. sr.	kop.	DAJĄ R. sr.	kop.
1. WEXLE.					
Berlin 100 talarów z krót. ter.	2 M.	—	—	—	—
Gdańsk 100 talarów	2 M.	95	85	—	—
Hamburg 300 b. m. k.	2 M.	144	—	—	—
Londyn 1 funt sterlin.	3 M.	6	55	6	52½
Lipsk 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
Moskwa 100 rub. sr.	1 M.	—	—	100	—
Petersburg ditto.	1 M.	—	—	100	50
Paryż 300 franków	2 M.	76	80	—	—
Wiedeń 150 złr.	2 M.	91	80	-	—
Wrocław 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
2. MONETY.					
Rosyjskie Imperjały		— —	— —	— —	— —
Holender. dukaty nowe		— —	— —	— —	— —
ditto stare ważne		— —	— —	— —	— —
Frydrychsdory Pruskie		— —	— —	— —	— —
Rossyjskie assygnaty		— —	— —	— —	— —
Austrjackie bilety bankowe za 150 złr.		— —	— —	— —	— —
3. PAPIERY.					
Obligi Skarbowe za 100 rs.		— —	— —	— —	— —
„ „ „ 4% rs.		— —	— —	— —	— —
Listy zastawne nowe białe daw. bez kup. (*)		— —	— —	— —	— —
„ „ nowe za 100		— —	— —	14	31 —
Obligacje udziałowe na 300 złp.		— —	— —	— —	— —
Obligacje cząstkowe na 500 złp.		64	20	— —	— —
Certyfikaty Banku lit. B na 200 złp.		— —	— —	— —	— —
Serje wylosow lit. na — złp.		— —	— —	— —	— —
Dowody Kom. Centr. Likw. złp. 100		— —	— —	— —	— —

Wartość kuponu kop. 16 3/5